

Câu Lạc Bộ Làm Cho Mọi Thứ Tốt Đẹp Hơn

Josie biết một cách mà em ấy có thể noi theo gương của Chúa Giê Su Ky Tô.

Bài của JoLyn Brown

(Dựa trên một câu chuyện có thật)

Câu chuyện này diễn ra ở Hoa Kỳ.

Josie ngồi với em họ Ashlyn dưới gốc cây bên ngoài nhà em ấy.

Josie nói: “Chị ước chúng ta có thể làm gì đó thú vị để kiếm tiền.”

Ashlyn nói: “Có lẽ chúng ta có thể kiếm tiền bằng cách làm việc cho mọi người.”

“Nếu chúng ta biến việc đó thành một câu lạc bộ thì sao?” Josie nhảy cẫng lên phấn khích. “Giống như câu lạc bộ chăm sóc thú cưng hoặc câu lạc bộ dắt chó đi dạo.”

Ashlyn nói: “Chúng ta có thể làm mọi thứ”. “Mọi người luôn cần sự giúp đỡ. Và họ sẽ trả tiền cho chúng ta.”

Ashlyn đã đúng. Mỗi ngày Josie đều gặp những người cần giúp đỡ.

Bỗng nhiên Josie nảy ra một ý tưởng khác. Em ấy cảm thấy ấm áp trong lòng. Nó làm em ấy nhớ lại lễ báp têm của mình năm ngoái. Em ấy đã hứa sẽ luôn luôn tưởng nhớ đến Chúa Giê Su và noi theo gương của Ngài. Em ấy biết một cách em ấy có thể làm điều đó.

Josie hỏi. “Nếu chúng ta có một câu lạc bộ giúp đỡ mọi người miễn phí thì sao?” Cảm giác ấm áp trở nên mạnh mẽ hơn.

Đôi mắt của Ashlyn mở to. Em ấy nói: “Điều đó sẽ vui lắm đấy”. “Chúng ta có thể giúp đỡ mọi người ở trường học và nhà thờ—gần như ở khắp mọi nơi.”

Josie nói. “Chúng ta có thể gọi nó là Câu Lạc Bộ Làm Cho Mọi Thứ Tốt Đẹp Hơn!” “Hãy bắt đầu vào ngày mai ở trường.”

Vào giờ giải lao ngày hôm sau, Ashlyn và Josie chạy ra rìa sân chơi.

“Em có thấy ai mà chúng ta có thể giúp đỡ không?” Ashlyn kiễng chân và nhìn về phía cầu trượt mập mờ.

“Chưa,” Josie tìm kiếm các thanh ngang để trèo và bộ xích đu. Các bạn đang chơi cầu trượt và xích đu. Họ đang tung bóng và chơi nhảy dây. Không ai thực sự trông giống như cần giúp đỡ. Mọi người dường như đều có một người bạn. Sau đó, em ấy nhìn thấy một bé gái chơi nhảy dây một mình.

Josie nắm lấy cánh tay của Ashlyn. “Nhìn đằng kia kia!”

Josie và Ashlyn tìm được dây nhảy và bước tới chỗ bé gái.

“Chào bạn. Mình là Josie.”
Và mình là Ashlyn. Bạn tên gì?”
Bé gái có vẻ ngạc nhiên. “Mình là Leslie.”
“Bạn có muốn chơi với bọn mình không?” Josie giơ một sợi dây nhảy lên.

Leslie mỉm cười. “Được chứ!”

Ashlyn và Josie đã dạy Leslie một số cách nhảy dây mới. Khi chuông reo lên, họ nói lời tạm biệt. Josie cảm thấy ấm áp trong lòng. Em ấy biết đó là Đức Thánh Linh.

Sau đó, bất cứ khi nào Josie và Ashlyn nhìn thấy Leslie ở hành lang, hai em đều chào em ấy.

Josie và Ashlyn tìm thêm người để giúp đỡ. Đôi khi hai em nói những điều tốt đẹp với mọi người và cố gắng làm họ vui lên. Những lần khác, hai em mời các bạn chơi với mình.

Một ngày nọ, Josie mỉm cười với một cậu bé bên ngoài trường học. “Mình thích chiếc áo khùng long của bạn,” em ấy nói.

Cậu bé cười toe toét và nhìn xuống chiếc áo của mình. “Cảm ơn bạn.”

Khi Josie ngồi xuống, em ấy nhận ra rằng em ấy thậm chí còn chưa nghĩ đến việc làm điều đó cho câu lạc bộ! Em vừa mới thực hiện điều đó rồi.

Josie nghĩ về tất cả những người bạn mà em ấy đã kết giao kể từ khi em ấy và Ashlyn bắt đầu câu lạc bộ của mình. Josie thực sự thích giúp đỡ mọi người. Điều đó khiến em ấy muốn làm nhiều điều tốt đẹp hơn cho người khác. Câu Lạc Bộ Làm Cho Mọi Thứ Tốt Đẹp Hơn đang giúp em ấy tốt đẹp hơn. Và điều đó thật tuyệt vời. ●